

et råderum, der forudsætter, at kommunalbestyrelserne påtager sig det myndighedsansvar, der ligger i bl.a. beslutning om indholdet af, opfølgningen på og tilsynet med, at de kommunale opgaver løses i overensstemmelse med lovgivningen og med de beslutninger, den enkelte kommunalbestyrelse har vedtaget.

For at kunne løse denne opgave skal kommunalbestyrelsen gøre sig klart, hvilke krav der fra den kommunale myndigheds side skal stilles til leverandørerne i hjemmeplejen – og dette gælder fuldstændigt uafhængigt af, om leverandøren er kommunal eller privat. Kommunalbestyrelsen skal ligeledes have gjort sig klart, hvilke beslutninger, det er nødvendigt at træffe for at sikre, at leverandørerne har den nødvendige indsigt i og viden til at kunne levere ydelserne på den måde, som der er et politisk ønske om i den enkelte kommune. En velfungerende indsats i hjemmeplejen forudsætter således, at der meldes klart ud om de gensidige forventninger, samt om de økonomiske og kvalitetsmæssige rammer, der er fastlagt for indsatsen. Forslaget om, at flere leverandører skal have mulighed for at udføre hjemmeplejeopgaver, synliggør på denne måde, hvor vigtigt det er at holde den kommunale myndighedsopgave adskilt fra den kommunale leverandørvirksomhed.

Erstatningshjælp

Kommunalbestyrelsen har efter den gældende lovgivning en klar forpligtelse til at sørge for tilbud om personlig og praktisk hjælp til personer, som ikke kan klare sig selv. Det er de kommunale myndigheder, der har ansvaret for at vurdere den enkeltes behov for hjælp og for at træffe afgørelse om, hvilke opgaver den enkelte kan få hjælp til at få løst svarende til behovet.

Når afgørelsen er truffet, har borgeren et retskrav på at få den hjælp, der er truffet afgørelse om. Myndighedens afgørelse er naturligvis bindende, og det er kommunalbestyrelsens pligt også at sikre, at hjælpen rent faktisk ydes i overensstemmelse med den afgørelse, der er truffet.

En landsdækkende undersøgelse, som Socialministeriet har foranlediget foretaget, viser, at ikke alle kommunalbestyrelser lever op til denne forpligtelse. Dette indebærer, at mange borgere helt eller delvist får aflyst den tildelte hjælp, uden at der er skabt sikkerhed for, at den udeblevne hjælp inden for rimelig tid leveres ad anden vej. Hermed bliver det den enkelte ældres problem, at afgørelser om hjælp ikke fuldt ud efterleveres, selv om dette alene burde være kommunalbestyrelsens eller leverandørens problem.

Det er ikke acceptabelt, at de ansvarlige myndighe-

der i nogle kommuner på denne måde hverken lever op til lovgivningen eller sikrer borgerne den hjælp, de har et retmæssigt krav på at få. Derfor ønsker regeringen med dette lovforslag at indskærpe kommunalbestyrelsens forpligtelse til at sørge for, at der leveres hjælp i overensstemmelse med den truffe afgørelse.

Med lovforslaget forpligtes kommunalbestyrelsen desuden til at sørge for, at de leverandører, der indgår kontrakt med, har et beredskab, der kan håndtere hændelser som sygdom hos personalet, ferieperioder, personalemangel og lignende. Borgeren skal ikke mærke noget til de problemer, der måtte være med ledelse eller arbejdstilrettelæggelse hos leverandøren. Kommunalbestyrelsen skal således sikre sig i kontrakten med leverandørerne, at den tilkendte hjælp kan leveres indenfor en rimelig frist i de tilfælde, hvor det pga. ganske særlige forhold ikke har været muligt at levere i overensstemmelse med den oprindeligt indgåede aftale om udførelse af hjælpen.

Det foreslås endvidere, at den kommunale myndighed pålægges en pligt til i forbindelse med den konkrete afgørelse, at tage stilling til, hvilken frist der i den pågældende sag gælder for levering af erstatningshjælp, hvis den oprindelige aftale undtagelsesvist ikke kan overholdes. Denne individuelt fastsatte frist skal fremgå både af aftalen med leverandøren og af selve afgørelsen om hjælpen.

Den ældre skal have klar besked om, hvor han/hun kan henvende sig, hvis hjælpen ikke leveres i overensstemmelse med afgørelsen og de indgåede aftaler. Derfor foreslås det, at de kommunale myndigheder forpligtes til i forbindelse med afgørelse om tildeling af personlig og praktisk hjælp at oplyse, hvilken kommunal myndighedsperson hjemmehjælpsmodtageren kan rette henvendelse til, hvis der er problemer med leveringen af den tildelte hjælp.

Fra centralt hold er der, bl.a. med kravet om udarbejdelse af kvalitetsstandarder for den personlige og praktiske hjælp, allerede tilvejebragt en række konkrete og nødvendige redskaber, som kommunalbestyrelserne kan bruge i arbejdet med at sikre, at borgerne får den hjælp, de har krav på. Der er således tilvejebragt et solidt grundlag for, at kommunerne kan leve op til de foreslåede ændringer i dette lovforslag.

Frit valg til plejehjem, plejebolig m.v.

Valgfrihed og fleksibilitet skal også sikres på boligområdet.

Hvis ældre, handicappede m.fl. ønsker et visiteret boligtilbud i en anden kommune, er der i dag særlige forhold, der skal være opfyldt, for at de har ret til at få deres ønske opfyldt. De særlige forhold vil typisk væ-